

1 à 2 Øre, hvor de fik 10 eller 20 Øre. Praktisk talt kan Ministeren altsaa have Ret, Selskaberne som saadanne, deres Aktionærer, behøve ikke at komme til at betale og ville for Resten under ingen Omstændigheder komme til at betale. Det vil under alle Omstændigheder gaa med denne Afgift som med enhver Afgift paa Forsikringsvæsenet, at den paa en eller anden Maade vil blive baaren af dem, der tegne Forsikring. Der er her altsaa kun Tale om en særegen Form for Beskatning, men i Realiteten er det en Beskatning af Befolkningen og ikke af Selskaberne. For saa vidt kan jeg, praktisk set, ikke have noget mod Fordringen.

Men naar jeg ser *principielt* paa denne Del af Lovforslaget, møder min Tanke kun Betænkeligheder, Modsigelser og Urimeligheder. At lægge en Byrde paa den Del af Befolkningen, som er saa forsynlig at assurere sig, medens den Del, der ikke gør det, og som netop mest trænger til dette Politi, slipper, forekommer mig meget lidt logisk. Men da man tør gaa ud fra, at Assurance er Regelen og Undladelse deraf ikke er nær saa hyppig som tidligere — det vil sige for lange Tider siden —, skal jeg dog ikke opholde mig videre derved, naar vi blot ere enige om, at Skat paa Forsikring altid er en Skat paa dem, der tegne Forsikring, og ikke paa dem, der overtage Forsikring.

Meget vægtigere er derimod den Indvending, at dette Opdagelsespoliti, som man allerede har gjort opmærksom paa, ikke skal være indskrænket til at opdage Ildspaesættelser, som Øvrigheden ikke kan opdage; det skal tillige opspore Mord, Voldshandlinger, Indbrudstyverier, Hærværk og Forbrydelser i det hele taget. Derfor har man ogsaa i Dag med fuld Ret gjort opmærksom paa, at hvis dette Princip i det hele kan forsvares, maa man dog spørge, hvorfor Livsforsikringselskaber, Tyveriforsikringselskaber, Kreaturforsikringselskaber og endnu flere ikke ogsaa skulle svare Bidrag til dette Politi. Vil man logisk drage Konsekvenserne, maa jeg give det ærede Medlem, der nylig talte, Ret i, at der aabner sig det videste Perspektiv for fremtidig Skattelovgivning her i Landet. Man kommer da til, at Ulykkesforsikringselskaberne skulle betale til Fabriktilsynet, Søforsik-

ringsselskaberne til Fyrvæsenet, Indbrudsforsikringselskaberne til Straffeanstalterne o. s. v. Hvis det, som den højtærede Minister forleden udtrykte sig, er den eneste Betingelse for Skattepaalæg, at de paagældende ere „interesserede“, ere jo de nævnte Selskaber interesserede i, at Arbejderne ikke komme til Skade, at Skibene ikke strande, og at Tyvene blive spærrede inde, saa at de ikke faa Lov til at fortsætte deres daarlige Gerning. I det hele interesserer alt, hvad der hører til et ordnet Samfund, Forsikringsvirksomheden, hvis hele Baggrund netop er, at der findes et ordnet Samfund, og at de det offentlige paahvilende Samfundsopgaver løses tilfredsstillende. At Politivirksomheden er en Samfundssag og ikke en Brandforsikringssag, har man dog hidtil været enig om, og jeg tror, at ikke engang den højtærede Minister vil hævde Urigtigheden deraf. Jeg vil dog gøre den højtærede Justitsminister opmærksom paa, at man i adskillige Lande har paalagt Forsikringselskaber endog meget betydelige Skatter og Afgifter, medens man ganske vist i andre Lande er gaaet den modsatte Vej, idet Lovgivning mag en ikke har ment, at de være et passende Skatteobjekt. De førstnævnte Lande ere Lande, der ligesom vort trænge til Penge. Jeg kan saaledes nævne Frankrig og Rusland, der lægge store Afgifter paa Forsikringsvirksomhed i andre Lande har man derimod gjort den afgiftsfri, fordi man ikke har villet beskatte Bestræbelser hos Befolkningen, som man, samfundsmæssigt set, ønsker at opmuntre. I Sverige og England har man senest afskaffet f. Eks. Stempelbeskatning for Forsikringsvæsen. I Norge har man aldrig haft den. Altsaa, der er forskellige Synspunkter i saa Henseende. Hvis den højtærede Minister nu var af den Mening, at Forholdene være saaledes, at man burde beskatte Forsikringsvirksomhed her i Landet, vilde han altsaa kunne paaberaabe sig Stormagters Forbillede og forskellige gode Autoriteter for at foreslaa det. Men at man har paalagt en enkelt Art Forsikring en Beskatning til Løsning af en bestemt Statsopgave, altsaa en saadan, som maatte løses, enten der fandtes Forsikring eller ej, har jeg ikke kunnet opspore nogetsteds. Og naar en saadan Hjælp til Statskassen her foreslaas under Henvisning til vore øjeblikkelig daarlige Finanser, saa finder jeg dog, at vi